

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Зорница Людмила Йорданова

доцент по Конституционно право в Русенския университет „Ангел Кънчев”

на материалите, представени за участие в конкурс

за заемане на академичната длъжност „доцент”

в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки,

проф. направление 3.6. Право, научна специалност Конституционно право

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

В конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент”, обявен в Държавен вестник, бр. 57 от 26.06.2020 г. и в интернет-страница на Пловдивския университет "Паисий Хилендарски", за нуждите на катедра „Публичноправни науки” към Юридическия факултет на ПУ, като единствен кандидат участва гл.ас. д-р Радослава Янкулова.

Със заповед № Р 33-4173/26.08.2020 г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски” (ПУ) съм определена за член на научното жури на конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент” в ПУ по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право, научна специалност Конституционно право.

Единственият кандидат в конкурса гл.ас.д-р Радослава Янкулова заема понастоящем длъжността главен асистент по Конституционно право в катедра „Публичноправни науки” в Юридическия факултет на Пловдивския университет.

1. Общо представяне на получените материали

Представеният от д-р Радослава Янкулова комплект материали за участие в конкурса е в съответствие със законовите изисквания, както и с тези на Правилника за развитие на академичния състав на Пловдивския университет. Изпратеният ми в електронен вид комплект документи включва:

- Автобиография на кандидата;

- Сканирана диплома за ОНС „доктор“;
- Служебна бележка за учебната натовареност на д-р Р. Янкулова за учебната 2020/21 г.;
- Резюмета на представените за рецензиране научни трудове на кандидата (на български и на английски език);
- Самите научни трудове на кандидата – монографичен труд (на хартиен носител) и 11 други публикации (на електронен носител);
- Справка от кандидата за изпълнение на минималните национални наукометрични изисквания;
- Списък на всички публикации на кандидата - преди и след придобиване на ОНС „доктор“.

Кандидатът д-р Радослава Янкулова е представила за рецензиране общо 12 свои самостоятелни научни публикации, от които една монография на тема „Конституционното правосъдие и защитата на основните права“, както и 11 други публикации в научни списания и в сборници от научни конференции. Приемат се за рецензиране всички посочени 12 публикации, тъй като същите са издадени след защитата на дисертационния труд на д-р Янкулова. Всички предоставени за рецензиране научни трудове са публикувани в страната.

2. Кратки биографични данни на кандидата

Гл.ас.д-р Радослава Янкулова е завършила специалност „Право“ в Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ през 2010 г. През 2014 г. е придобила образователна и научна степен „доктор по право“ след успешна защита на дисертационен труд на тема „Конституционен процес“ в Института за държавата и правото към БАН. От 2014 г. е назначена на длъжността „главен асистент“ в Юридическия факултет на Пловдивския университет и съгласно представената служебна бележка води лекции и семинарни занятия по Конституционно право, както и лекции по дисциплините: Конституционно правосъдие, Семейно и наследствено право и Правен режим на лица с психични заболявания и ментални увреждания; водила е лекции и по дисциплината Права на детето. Д-р Янкулова е и член на редакционната колегия на специализираното юридическо списание на ЮФ на ПУ „Studia Iuris“. От 2018 г. наред с преподавателската си дейност работи като старши правен експерт и в

Конституционния съд на Република България. От 2012 до 2017 г. има общо 5 специализации в чужбина.

3. Обща характеристика на дейността на кандидата

3.1. Учебно-педагогическа дейност

Д-р Радослава Янкулова извършва активна научна и преподавателска дейност в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. През настоящата академична година кандидатът ще води лекции по 4 дисциплини, както и семинарни занятия по Конституционно право. Както бе посочено, д-р Янкулова участва и в редакционната колегия на списанието “Studia iuris”. Била е академичен наставник по проект „Студентски практики“ на МОН, както и модератор на Студентската юридическа академия, организирана по повод 20-годишнината на ЮФ на Пловдивския университет. Всичко гореизложено сочи ангажираност на д-р Янкулова с учебния процес и студентските дейности в ПУ „П.Хилендарски“.

3.2. Научна и научно-приложна дейност на кандидата

Кандидатът е главен асистент, доктор по право, с научна специалност Конституционно право, както и старши правен експерт в Конституционния съд.

В настоящия конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по същата специалност д-р Радослава Янкулова участва с монографията “Конституционното правосъдие и защитата на основните права”, издадена през настоящата 2020 г. Монографичният труд отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и има за научен редактор доц.д-р К.Пехливанов. Изданието е с общ обем от 215 страници, като съдържа 3 глави, библиография от 15 страници, включваща приблизително равен брой заглавия на български и на чужди езици (предимно английски, както и 1 източник на немски език), а под линия има общо 213 бележки.

Освен монографичния труд за рецензиране са представени и още 11 научни публикации (статии и доклади, публикувани в специализирани списания и сборници от научни конференции): „Перспективи пред конституционното правосъдие като инструмент за опазване и защита на Конституцията“; „Конституционната жалба като средство за защита на религиозните свободи пред Федералния Конституционен съд на Германия“; „Хоризонтално действие на основните права в светлината на брачния договор - немският опит“; „Правата на децата и мястото им в българския конституционен модел“; „Защита на основните права чрез конституционното правосъдие в Република България 800 години след Магна Харта“; „Избирателни права и за хората с интелектуални увреждания и

психично-здравни проблеми?"; „Запрещението в практиката на европейските конституционни съдилища“; „Референдумът като обект на конституционен контрол“; „За непрекия достъп на гражданите до конституционно правосъдие“; „Избирателни права за лица с интелектуални затруднения и психично-здравни проблеми – международни стандарти“ и „Конституционното правосъдие и защитата на основните права“ (едноименна с монографията). От посочените статии съдържанието на 6 попада в предмета и е включено в по-голяма или по-малка своя част в хабилизационния труд, а 5 не са по темата на монографията. Всички представени статии са в български издания и на български език, като от тях 4 са представени като доклади на научни конференции, а останалите 7 са публикувани в юридически научни издания.

Представените публикации свидетелстват за трайните научни и практически интереси на кандидата в областта на конституционното право и правосъдие, както и на защитата на основните права в национален и международен контекст.

4. Анализ на представения хабилизационен труд

Монографията „Конституционното правосъдие и защитата на основните права“ е посветена на защитата на основните права като основно направление в дейността на съвременните конституционни юрисдикции. Актуалността на тази тема в съвременните демократични общества е несъмнена. Защитата на основните права е смисъл и цел на функционирането на всеки конституционен съд, а механизмите за сезиране на КС и от отделния гражданин способстват за постигането на тази цел. В монографията подробно са разгледани формите на непряк и пряк достъп на гражданите до конституционно правосъдие. Основен акцент е поставен върху института на конституционната жалба и нейните проявления в сравнителноправен аспект, като са отправени и предложения във връзка с евентуалното бъдещо въвеждане на този институт у нас и са очертани идеите на автора относно параметрите на тази жалба.

Първата глава на монографията е посветена на механизмите за защита на основните права. Авторът изтъква, че закрепването на надеждни механизми за защита на правата е „носеща греда“ в конструкцията на всяко демократично общество и основен показател за правовия характер на държавата. Очертани са

трите основни модела за защита на правата и свободите на човека и гражданина – при първия (който е най-стар) защитата на правата и свободите е поверена на съдилищата от стълба на общото правосъдие; във втория модел се установява и специална административноправна защита на права и свободи, които са нарушени от държавни органи с техни актове или действия, или от други публичноправни субекти; при третия модел, най-новия, защитата на правата на човека и гражданина също се провежда от обикновените и административни съдилища, но в случаите на нарушаване на права и свободи, гарантирани от Конституцията, на гражданите се осигурява и допълнителна, непосредствена защита от Конституционния съд.

Вторият параграф в тази глава на монографията е посветен на конституционния контрол като инструмент за защита на основните права. Едната възможност за достигане до конституционните съдилища в Европа е прекият достъп до тях да бъде поверен на органите по високите етажи на публичната власт, а гражданите да могат да сезират КС опосредено. Този непряк достъп е важен инструмент за гарантиране зачитането на индивидуалните човешки права на конституционно равнище. Разпространена негова форма е институтът на инцидентния контрол за конституционност - оспорването на закон от физически и юридически лица в хода на производство по конкретно дело. Авторът очертава неговите характеристики, видове, историческо развитие, както и отбелязва новата тенденция за децентрализация на конституционния контрол и факторите, които я способстват. Д-р Янкулкова обръща специално внимание и на ролята на омбудсмана като допълващ механизъм за непряк достъп на гражданите до конституционното правосъдие.

Отделни параграфи в тази глава са посветени на хоризонталното действие на основните права (като е изследвана доктрината и практиката във ФРГ), както и на механизмите за защита на основните права в пространството на ЕС. С последните 2 параграфа се обогатява трудът и се потвърждават както важноста на проблематиката, така и трайният и засилен интерес на автора към нея.

Глава втора на монографията е посветена на сезирането на Конституционния съд от гражданите. Акцентът в нея е поставен на конституционната жалба, определяна като най-мощното средство за защита на основните права и свободи посредством конституционното правосъдие. Авторът изследва историческото

развитие на този институт в Европа. Посочва, че днес конституционната жалба е елемент от конституционния правопорядък на много държави със сходни черти, но и с редица нюанси в уредбата – концептуални и/или процедурни. Авторът класифицира по определени критерии видовете конституционни жалби: според предмета - същинска конституционна жалба (позволяваща да се атакува всеки акт на публична власт) и нормативна конституционна жалба (адресирана срещу норма на закон, послужила като основание за издаване на публичноправен акт); според активната легитимация и естеството на защитимия интерес - индивидуална конституционна жалба (насочена към защита на личния интерес на жалбоподателя), колективна конституционна жалба (позволяваща на колективни образувания да защитят правата си) и *actio popularis* (при която подаващият я субект не е нужно да доказва пряка и лична вреда от атакувания акт). Изведени са основните характеристики на института: конституционната жалба е особено процесуално средство за защита само на установени от Конституцията права; производството по нея се развива пред специализиран съд (върховен, конституционен) и има за предмет въпроса за конституционосъобразността на атакувания акт на орган на публична власт; служи за защита на пряко засегнати лица (т.е. това е средство за лична защита, а не за предявяване на чужди права); решението по жалбата има за последица възстановяване на справедливостта в правната сфера на индивида.

Във втория параграф на втора глава на монографията са изследвани моделите на конституционна жалба в Германия, Австрия и Испания, както и механизмите за пряк достъп на гражданите до конституционно правосъдие в Чехия, Полша и Хърватска. Сравнителният анализ, предложен от д-р Янкулова, е логически подреден и обхваща следните въпроси: нормативна уредба на конституционната жалба, кои права могат да бъдат защитени чрез нея, кои са легитимиранията да я подадат лица, какъв е възможният обект на конституционната жалба, какви са процесуалните предпоставки за допускането ѝ, какъв е редът за нейното разглеждане и какво е правното действие на решението по нея.

Третата глава на монографията е посветена на защитата на основните права в конституционното правосъдие на Република България. В нея авторът маркира историческото развитие на конституционно правосъдие у нас, след което изследва хипотезите, в които основните права и тяхната закрила попадат в

полезрението на Конституционния съд на РБ. Посочени са правомощията, при упражняване на които КС се произнася по въпроси, свързани с основните права, като е цитирана и относима практика на Съда по искания за задължително тълкуване на Конституцията, за установяване противоконституционност на закони и други актове на Народното събрание, както и на актове на Президента, за произнасяне за съответствието на сключени международни договори с Конституцията преди ратификацията им, както и за съответствие на законите с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна.

Специално внимание д-р Янкулова обръща на тълкувателното правомощие на КС и ролята му за защита на основните права. Значителна част от тълкувателните решения на българския КС, изследвани от автора, са свързани пряко с основни права на гражданите – равноправие, свобода на вероизповеданията, комуникационни права и свободи, свобода на сдружаване, право на стачка, право на защита и обща клауза за обжалваемост на административните актове и др.

Абстрактният контрол за конституционност на законите е едно от най-често осъществяваните правомощия на Конституционния съд на РБ. От създаването си до днес Съдът се е произнесъл за съответствието с Конституцията на законови разпоредби, отнасящи се до следните основни права: равенство пред закона; право на собственост; комуникационни права (право на мнение, свобода на печата и другите медии, право на информация); право на труд; право на социално осигуряване; избирателни права; право на свободна стопанска инициатива; право на сдружаване и пр. Авторът изследва подробно практиката на КС по дела, образувани по искания на омбудсмана. Специално внимание е отделено на т.нар. инцидентен контрол за конституционност, иницииран от ВКС и ВАС, като са представени съществуващите в теорията и практиката съображения „за” и „против” предоставяне правото и на долуинстанционни съдилища да сезират директно Конституционния съд.

Целта на правомощието на КС по чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията е да не се допуска действието на противоречащ на Конституцията международен договор или да се преустанови действието на закон, противоречащ на международни договори. В тази връзка се отбелязва съвременната тенденция йерархизирането на отношенията „международно – национално конституционно

право“ постепенно да отстъпва в полза на взаимното им въздействие и обогатяване. Особено внимание тук е обърнато на концепцията за конституционна идентичност, което понятие обаче не е дефинирано в КРБ. Във връзка с ролята на КС посредством правомощията му във „външната власт“ да бъде гарант за основните права, авторът поставя акцент на две групи въпроси в нашата Конституция, резервирани за решаване от ВНС: за промяна във формата на държавно управление и за изменение разпоредбите на чл. 57, ал. 1 и 3 досежно неотменимостта и допустимите ограничения в упражняването на основните права на гражданите.

В последния параграф на монографията са представени и основните съображения „за“ и „против“ въвеждането на конституционна жалба в Република България. След анализ на съществуващите в правната теория аргументи и чуждестранната правна уредба авторът споделя изказаните в доктрината предложения за възприемане у нас на нормативната конституционна жалба. Съображенията за това обособява в две групи: концептуални и прагматични. Авторът предлага модел за въвеждане на нормативна конституционна жалба у нас, като очертава основните ѝ параметри в следните аспекти: актове, предмет на конституционна жалба; права, защитими чрез нея; активна процесуална легитимация; условия за допустимост (засягането на правата да е „лично“, „пряко“ и „сега“, да са изчерпани средствата за закрила по правен път, срок за подаване на жалбата, правен интерес, липса на влязло в сила решение на КС по предмета); действие на решението на Конституционния съд спрямо лицата и във времето.

Като основни приносни моменти в монографията могат да бъдат посочени:

- Представените три основни модела за защита на правата и свободите;
- Изводът, че защитата на основните права е смисъл и цел на функционирането на всеки конституционен съд, а механизмите за инициране на конституционния контрол способстват за постигането ѝ;
- Подробно разглежданите форми на непряк достъп на гражданите до КС;
- Проследената тенденция за децентрализация на конституционния контрол;
- Анализът на доктрината за хоризонталното действие на основните права;
- Очертаването на механизмите за защита на основните права в пространството на Европейския съюз;
- Открояването основните характеристики на конституционната жалба;

- Сравнителноправното изследване на моделите на конституционна жалба в 6 европейски държави;
- Анализът на наличната практика на КС на РБ по упражняване на правомощия, свързани със защитата на основни права и свободи;
- Откритите елементи на българската конституционна идентичност, проектираща ядрото от ценности, заcodирано в основните права на гражданите;
- Анализът на практиката на европейските конституционни юрисдикции по отношение на конституционната идентичност;
- Представянето на водещите доктринални съображения „за“ и „против“ въвеждането на конституционна жалба в българската правна система;
- Анализът на практиката на Европейския съд по правата на човека по отношение на конституционната жалба;
- Очертаването параметрите на евентуалния бъдещ български модел на конституционна жалба.

5. Кратък анализ на представените статии и доклади

5.1. В статията „Перспективи пред конституционното правосъдие като инструмент за опазване и защита на Конституцията“ авторът изследва основните предизвикателства пред КС по отношение на конституционния процес, по-конкретно - в частта за сезиране на конституционната юрисдикция.

5.2. В статията „Конституционната жалба като средство за защита на религиозните свободи пред Федералния Конституционен съд на Германия“ са очертани основните параметри на немския модел на пряк достъп на гражданите до конституционно правосъдие, сред които: правата, защитими чрез конституционна жалба; активната процесуална легитимация; правните актове, обект на конституционна жалба. Анализирани са релевантни практики на Федералния Конституционен съд на Германия в областта на религиозните свободи.

5.3. В статията „Хоризонтално действие на основните права в светлината на брачния договор - немският опит“ се сочи тенденцията основните начала на брака и семейството да бъдат прогласени на равнище Конституция. Основните права са пряко действащо право, а техен адресат се явява преди всичко държавата, но в съвременната правна доктрина се приема, че по изключение те могат да обвързват и частноправен субект. Доктрината за опосреденото действие на основните права спрямо трети лица е развита и прилагана в немската консти-

туционна практика. Авторът анализира две решения на Федералния КС на ФРГ, постановени по повод подадени индивидуални жалби, в които Съдът обезсилва клаузи от сключени брачни договори.

5.4. Статията „Правата на децата и мястото им в българския конституционен модел“ проследява отношението на конституционния законодател към децата и техните права в контекста на еволютивното развитие на идеята за правата на детето в световен и национален мащаб.

5.5. В статията „Защита на основните права чрез конституционното правосъдие в Република България 800 години след Магна Харта“ се припомнят основните начала в този документ, превърнали се в непреходни принципи на конституционализма. Заветът на Магна Харта човешките права да бъдат зачитани и всяка проява на публичната власт, която ги накърнява, да бъде обезсилвана, е това, което в най-голяма степен легитимира и оправдава съществуването на контрола за конституционност и в наши дни. Това предназначение на конституционното правосъдие извежда на преден план ролята на КС в защитата на основните права и свободи на гражданите.

5.6. В статията „Избирателни права и за хората с интелектуални увреждания и психично-здравни проблеми?“ авторът аргументира доколко пълноправното участие на хората с интелектуални увреждания или психично-здравни проблеми в изборния процес е съвместимо с публичната функция на избирателното право. Извършен е сравнителноправен анализ и е отделено специално внимание на протичащата правна реформа в Република България, свързана със Законопроекта за физическите лица и мерките за подкрепа, и нейното отражение върху участието на хората с увреждания в политическия живот на страната.

5.7. Статията „Запрещението в практиката на европейските конституционни съдилища“ има за цел да анализира постановеното решение на българския Конституционен съд по искането на омбудсмана от 2014 г. за обявяване противоконституционност на текстове от Закона за лицата и семейството относно запрещението, във връзка с изпълнението на задълженията, следващи за РБ от ратификацията на Конвенцията за правата на хората с увреждания. Направено е сравнение с практиката на други конституционни юрисдикции от Централна и Източна Европа по подобни спорове.

5.8. В статията „Референдумът като обект на конституционен контрол“ авторът коментира двете най-разпространени форми на съдебен контрол върху

референдума: предварителен, насочен срещу решението на компетентния орган да се постави даден въпрос на референдум, и текущ контрол, касаещ самата процедура за произвеждането му и валидността на резултатите. Разгледани са основанията, на които решението на Народното събрание за произвеждане на национален референдум може да се атакува пред КС. Анализирани са и въпросът процесуално допустимо ли е бездействие на НС да се произнесе с решение по надлежно отправено предложение за национален референдум да се оспори пред Конституционния съд.

5.9. В статията „За непрекия достъп на гражданите до конституционно правосъдие“ ударението е поставено върху конкретния контрол за конституционност като способ за проверка за съответствие на законите с гарантирани по Конституция права и свободи. Авторът анализира и съвременните тенденции за децентрализация на конституционния контрол, провокирани от нарастващото влияние на глобалния конституционализъм.

5.10. В статията „Избирателни права за лица с интелектуални затруднения и психично-здравни проблеми – международни стандарти“ основният акцент е поставен върху тълкуването на чл. 29 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания в светлината на обекта и целите на Конвенцията и практиката на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания. Анализирани са съотношението между чл. 29 от Конвенцията и други международни актове, свързани с политическото участие на гражданите, както и практиката на държавите страни по Конвенцията по съобразяване с изискванията на чл. 29.

5.11. В статията „Конституционното правосъдие и защитата на основните права“ авторът след исторически и сравнителноправен анализ очертава някои от параметрите на евентуалното бъдещо инкорпориране на конституционната жалба в българския правен ред. Същите са доразвити в представения монографичен труд със същото заглавие.

6. Оценка на личния принос на кандидата

Приемам, че посочените по-горе приноси, съдържащи се в научните трудове на кандидата, са резултат от личната научна работа на д-р Янкулова. Макар да стъпва на редица национални и чуждестранни източници, авторът систематизира и цитира използвания научен инструментариум. Що се отнася до представената справка с цитиранията на научните трудове на кандидата, считам, че

същата дори не е пълна, тъй като открих и други позовавания на статии и доклади на д-р Янкулова. Наличието на цитирания, надвишаващи минималните национални изисквания, е още един атестат за актуалността и качеството на представените за рецензиране научни трудове.

7. Критични забележки и препоръки

7.1. Към представените за рецензиране публикации на д-р Янкулова могат да бъдат отправени следните общи критични бележки:

- В няколко публикации се повтарят дословно едни и същи разсъждения на кандидата, без да бъдат редактирани и евентуално разширени съобразно развитието на конституционноправната теория и практика;

- Използвани са множество чуждестранни източници, но не са посочени и цитирани всички български източници по изследваните от автора проблеми;

- Монографичният труд „Конституционното правосъдие и защитата на основните права” повтаря като наименование една от статиите, представени в настоящата процедура (макар и без него броят на публикациите на д-р Янкулова да отговаря на законовите изисквания).

7.2. Отделните ми **бележки и препоръки към монографичния труд** на кандидата са следните:

- Считаю, че би могла да се подобри систематиката на труда. Например в първата глава на монографията след непрекия достъп на гражданите може да се посочи и прекият такъв, с което да се направи преходът към следващите глави.

- Трудът само би спечелил, ако се разшири сравнителноправното изследване. От 27 държави членки на ЕС във втората глава на монографията са посочени само шест, а на места в изложението са давани примери и с други държави, които също са въвели конституционната жалба и чиято практика би могла да бъде предмет на изследване. За пълнота на изложението може да бъде анализирано развитието на конституционния контрол за защита на основните права и в държави, които не са членки на ЕС;

- В изложението не са обхванати всички относими решения на КС, свързани със защитата на основните права;

- На места могат да бъдат открити грешки от печатен и стилистичен характер, които обаче са незначителни и могат да бъдат отстранени при евентуално бъдещо преиздаване на труда;

- Бих препоръчала на автора да разшири изложението си и да отпечата второ издание на монографията, съдържащо по-подробно изследване на моделите на конституционна жалба в различните европейски държави;

- Друга препоръка, която може да бъде отправена относно съдържанието на труда, е да се анализират решенията на КС по искания, подадени от Висшия адвокатски съвет, както и от ВКС и ВАС по линия на контрола за конституционност по конкретен повод, така както са анализирани актовете на Съда по повод сезирания от омбудсмана. При това могат да бъдат изследвани и отхвърлителните решения на Конституционния съд, доколкото мотивите им също съдържат разсъждения, относими към степента на защита на основните права в българското законодателство.

- Според мен би било уместно основните предложения de lege ferenda и най-важните изводи на автора да бъдат изведени като заключение на монографичния труд.

Посочените критични бележки и препоръки не променят цялостното положително впечатление от научната и преподавателска дейност на кандидата и не намаляват достойнствата на представените за рецензиране публикации.

8. Лични впечатления

Познавам кандидата д-р Янкулова от участията ѝ в научни форуми, организирани от Пловдивския университет. Същата създава впечатление на задълбочен, усърден и трудолюбив научен кадър. Нямам преки наблюдения върху преподавателската ѝ дейност, но качеството ѝ на академичен наставник и член на редакционна колегия на списание, публикуващо и студентски разработки, говори за активна работа със студентите. Така д-р Янкулова изпълнява изискванията на ЗРАСРБ за съчетаване на научната и преподавателска дейност. В допълнение, работата в Конституционния съд дава възможност на кандидата да засили практическия елемент в обучението на студентите.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Документите и материалите, представени от д-р Радослава Янкулова в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент”, **отговарят на всички** изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България

(ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Кандидатът в конкурса е представил **достатъчен** брой научни трудове, публикувани след защитата на ОНС “доктор”. Те са публикувани в списания и научни сборници и съдържат оригинални научни и приложни приноси. Теоретичните разработки на д-р Янкулова имат и практическа приложимост. Научната и преподавателската квалификация на кандидата е **несъмнена**.

Постигнатите от д-р Радослава Янкулова резултати в учебната и научно-изследователската дейност **напълно** съответстват на специфичните изисквания на Юридическия факултет, както и на изискванията на Правилника на ПУ за приложение на ЗРАСРБ.

След запознаване с представените в конкурса материали и научни трудове, анализ на тяхната значимост и съдържащите се в тях приноси, намирам за основателно да дам своята **положителна оценка** и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Юридическия факултет за **избор на гл.ас.д-р Радослава Янкулова на академичната длъжност „доцент”** в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ по професионално направление 3.6. Право, научна специалност Конституционно право.

05.10.2020 г.

Гр. Русе

Рецензент:

Доц.д-р Зорница Йорданова